

Lovforslagets Bestemmelse om, at to Trediedeles Refusion kun ydes for et begrænset Beløb. Men Ændringsforslaget om at forhøje de foreslaede 9 Kr. pr. Indbygger til 12 Kr. vil i hvert Fald i nogen Grad bidrage til at gøre det muligt for Kommunerne at træffe de nødvendige Foranstaltninger.

Det af Flertallet stillede Ændringsforslag til § 3 tilsigter at give Kommunerne Ret til selv at bestemme, hvorvidt Dyrtidslovens § 1 eller § 2 skal bringes i Anvendelse indenfor den i Lovforslaget angivne Ramme. Endvidere stilles der et større Beløb til Kommunernes Raadighed, idet de foreslaede 9 Kr., som nævnt, forhøjes til 12 Kr. Endelig gives der Kommunerne Adgang til eventuelt at anvende helt eller delvis de til Raadighed stillede Beløb til Regulering af Priserne paa andre Livsfornødenheder end Brændsel.

Lovforslagets § 4 er foreslaet under en anden Form, idet man skønner, at den første Del af Paragraffen bliver overflødig ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 3.

Et *Mindretal* (Klaus Berntsen, Ellinger, Martin Hansen, Jørgen Jensen, Jensen-Sønderup og Emil Petersen), der forbeholder sig at motivere sin Stilling i Salen, stiller nedennævnte Ændringsforslag.

I Henhold til ovenanførte stilles følgende Ændringsforslag.

Ændringsforslag:

Til § 2.

Af et *Mindretal* (Klaus Berntsen, Ellinger, Martin Hansen, Jørgen Jensen, Jensen-Sønderup og Emil Petersen):

1) I 2den Linie ændres „§§ 1—2... Befolkningens“ til: „§ 1 i Dyrtidsloven af 1916 henregnes ogsaa de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Beboeres“.

Til § 3.

Af *Mindretallet under Nr. 1:*

2) Paragraffen affattes saaledes:

„Det i § 5 i Dyrtidsloven af 1916 omhandlede Beløb af 15 Kr. pr. Indbygger, som ifølge den nævnte Lov kan anvendes til Foranstaltninger efter Lovens § 1, forhøjes til 24 Kr. pr. Indbygger.“

Af et *Flertal* (Andreasen, Bresemann, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Kristiansen, Nøhr, Sigvald Olsen og Niels Petersen):

3) Paragraffen affattes saaledes:

„Det i § 5 i Dyrtidsloven af 1916 omhandlede Beløb af 15 Kr. pr. Indbygger, som ifølge den nævnte Lov kan anvendes til Foranstaltninger efter Lovens § 1, forhøjes til 27 Kr.“

For saa vidt en Kommunalbestyrelse maatte foretrække at anvende det Beløb af 12 Kr., hvormed Maksimumsbeløbet saaledes er forhøjet, til Foranstaltninger helt eller delvis efter Dyrtidslovens § 2, kan Indenrigsministeren meddele Samtykke her til, saaledes at der da ogsaa ydes $\frac{2}{3}$ Refusion af Statskassen for det saaledes anvendte Beløb.

Beløbet skal fortrinsvis anvendes til Nedsættelse af Prisen paa Brændsel — saafremt Foranstaltningerne sker i Henhold til Dyrtidslovens § 2, dog højst for et Forbrug af 12 hl Kul eller Koks pr. Husstand eller for et i Brændselsværdi hertil svarende Kvantum indenlandsk Brændsel —, men Beløbet kan, saafremt Nedsættelse af Brændselspriserne i en Kommune paa Grund af særlige Forhold maatte være uforuden eller kun delvis paakrævet i det Omfang, som foran er hjemlet, helt eller delvis anvendes til Foranstaltninger til Nedsættelse af Priserne paa andre Livsfornødenheder i Henhold til Dyrtidsloven af 1916.“

Til § 4.

Af *Mindretallet under Nr. 1:*

4) Paragraffen udgaar.

Af *Flertallet under Nr. 3:*

5) Paragraffen affattes saaledes:

„Hvis der i en Kommune i Henhold til Dyrtidsloven af 1916 træffes eller er